

selvstændige økonomi, og der er ingen tvivl om, at det vil blive gjort. I den henseende – og stort set kun her – er regeringens fantasi-fuldhed uden ende.

For en ordens skyld skal det bemærkes – hvad indenrigsministeren er ligeglad med – at de nye bloktilskudsnedskæringer som vanlig rammer skævt, så de uddyber de økonomiske uligheder mellem kommunerne og som følge heraf mellem forskellige befolkningsgrupper. Mindretallet kan naturligvis ikke medvirke til regeringens generelle massakre på kommunernes økonomi og indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

I lovforslaget indgår det, som repræsentanter for de borgerlige partier har kaldt »en håndsrækning« til Københavns kommune. Som storby har København – i lighed med andre storbyer i Vesteuropa – specielle problemer i forhold til landets øvrige kommuner. Ministeren mener vistnok, at det er meget generøst at yde et tilskud på 250 mill. kr., som alle kommuner i landet skal være med til at betale. Tilskuddet skal oven i købet ydes under »visse betingelser«, som det står i bemærkningerne til lovforslaget. Disse betingelser, som nærmere fremgår af lovforslagets bemærkninger, er de første skridt på vejen til, at København skal dirigeres fra et skrivebord i indenrigsministeriet. Mindretallet mener, at Københavns særlige problemer på langt sigt bør løses ved en økonomisk omfordeling i hovedstadsregionen, så det er de kommuner, der bl.a. eksporterer sociale problemer til København, som kommer til at bidrage økonomisk til at løse de selv samme opgaver. I den øjeblikkelige situation bør tilskuddet ydes af staten, hvilket mindretallet sammen med socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om. Med ændringsforslaget fjernes i øvrigt også indenrigsministerens foresøg på central styring af København.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (S og SF):

Den under *nr. 8* foreslåede § 22 a affattes således:

»§ 22 a. Indenrigsministeren yder i hvert af årene 1986–90 Københavns kommune et særligt tilskud på 250 mill. kr. Tilskuddet indgår ikke i beregningen af det konjunkturbetingede overskud.

Bemærkninger

Mindretallet mener, at det er ganske urimeligt, at regeringen og det radikale venstre ønsker at belaste de øvrige kommuner med udgifterne til det særlige tilskud, som det er nødvendigt at yde Københavns kommune på grund af de helt særlige økonomiske problemer, som landets største kommune har.

Det er af en række årsager det eneste rigtige, at staten betaler dette særlige tilskud.

Efter regeringens forslag vil alle kommuner komme til at betale. Ikke blot de, der ved at føre en bestemt politik helt eller delvis unddrager sig at løse den del af de sociale og andre problemer, som de er de nærmeste til at løse, og som de i stedet »eksporterer« til København og andre kommuner; det vil også ramme de kommuner, der har søgt selv at løse problemerne for deres egne borgere og i en lang række tilfælde også for borgere fra andre kommuner.

Dernæst har staten et betydelig større område at hente sine indtægter fra end kommunerne, der stort set kun får deres indtægter fra den personlige indkomstskat og ejendomsskatter.

Der kan også nævnes andre grunde, bl.a. at regeringen og det radikale venstre selv har til hensigt at lade udligningen mellem kommunerne helt eller delvis erstatte af statslige tilskud fra 1. januar 1987.

Mindretallet er også af den opfattelse, at det er urimeligt at stille en række nedskæringskrav og krav om kontrol til Københavns kommune, fordi der skal ydes en nødvendig særlig støtte til en kommune med helt specielle problemer, som kommunen kun i meget begrænset omfang kan løse selv. Derfor foreslås det at fjerne bestemmelserne i indenrigsministerens lovforslag om, at indenrigsministeren kan stille betingelser til Københavns kommune som forudsætning for det fem-årige tilskud.